

Camino aan het Wad 24 februari 2018 van Roosteren naar Ittervoort

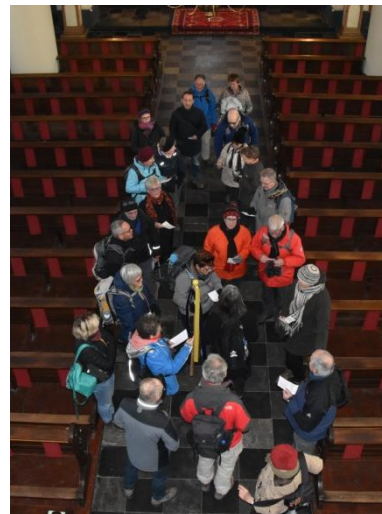
De deur van de Jacobuskerk in Roosteren stond al vroeg open. Een welkom gebaar omdat hierdoor de snijdende wind en de vrieskou even konden worden ontvlucht. Eenmaal binnen werden de deelnemers verwelkomd met orgelmuziek.

Mede pelgrim Angela was op het oksaal aan het oefenen voor een concert dat zij op 6 mei in deze kerk zal geven voor de wandelaars van de pelgrimstweedaagse over het Jacobspad Limburg.

De deelnemers die beneden in de kerk wachtten tot zij aan de etappe van deze dag

konden beginnen zongen begeleid door Angela het pelgrimslied Ultreia waarna ze de kerk uitliepen en begonnen aan hun tocht van Roosteren naar Ittervoort.

Als snel werd het juiste ritme gevonden en liep de groep voorafgegaan door Luc naar het natuur- en waterwingebied De Rug.

Een kale vlakte waar de oostenwind vrij spel had. Dit stukje natuurgebied maakt deel uit van het Rivierpark Maasvallei. Hier leeft een kudde Konikpaarden en die werden dan ook de nodige keren op de gevoelige plaat vastgelegd.

Na De Rug werd de rivier de Maas overgestoken over de Pater Sangersbrug. Midden op deze brug is een kunstwerk aangebracht met de tekst: " Twee Limburgen één volk." Aan de andere kant van de brug ligt in Belgisch Limburg Maaseik. Een oud middeleeuws stadje met historische gebouwen en een fraai marktplein.

Midden op het marktplein staat een wegwijzer met wijzers die in meerdere richtingen wijzen. Er is ook een wijzer die de richting aangeeft naar Santiago de Compostela.

Daarna werd de buitenzijde bekeken van de Kruisherkerk. Oorspronkelijk stond op deze plaats een Jacobuskapel die werd afgebroken en werd vervangen door een Jacobuskerk. Later

is deze kerk overgedragen aan de kruissheren. Aan de buitenzijde hangt een opvallend Christusbeeld zonder armen. Het is een kopie van een laat middeleeuws beeld.

In Maaseik was vroeger in het Klooster Ter Engelen één van de oudste refugio's in België gehuisvest. Twee jaar geleden is deze op last van de brandweer gesloten. Bij de zusters van Ter Engelen kregen de wandelaars een warm onthaal met koffie en een stempel voor hun stempelkaart. Na een korte rustpauze vervolgde het gezelschap de tocht van Maaseik naar Thorn. Via het dorpje Aldeneik ging het over de dijk langs de Maas die hier de grens vormt tussen Nederland en België. Hier pas werd duidelijk hoe guur de oostenwind was. Ze hadden hem op dit stuk van de route deels pal op kop. Aan het einde van deze lange dijk was het dan ook een verademing dat men in hotel restaurant De Spanjaerd kon genieten van een warm kopje koffie of thee, de meegebrachte boterhammen en door de meesten ook van een stukje onvervalste Limburgse vlaai.

Sinds dit jaar volgt het Jacobspad Limburg in dit deel van België dezelfde route van Thorn naar Maaseik als de Via Limburgica van het Vlaams Genootschap. Doordat er in dit stuk van de route allerlei aanpassingen in het landschap hebben plaatsgevonden in verband met grootschalige grind- en zandwinning, is de oorspronkelijke route aangepast en verlegd. Na de lunchpauze ging men over dit nieuwe stuk op weg naar Kessenich.

Pelgrimszegen

*Ik wens dat gezegend is
de grond onder jouw voeten,
het pad waarop je gaat
het doel van je verlangen.*

*Ik hoop dat gezegend is
datgene waarop jouw denken zich richt,
naar wie jouw liefde vloeit,
waarnaar je hoop uitgaat.*

*Ik wens dat je vrede en vreugde vindt
in wie je pad kruist,
in wie je op jouw tocht vergezelt
in wie in je leven komt.*

*Moge de verrezen Heer,
onze pelgrims wandeling zegenen,
zodat het God zichtbaar wordt in jou en mij.*

De pastoor van Kessenich zorgde voor een uitermate warme ontvangst. Hij toonde trots zijn kerk en plaatste stempels op de stempelkaarten. Bovendien had hij een korte plechtigheid voorbereid voor zijn pelgrimsgasten. En geweldig gebaar van een oprecht mens. Met een inspirerende pelgrimszegen.

De etappe voerde verder naar het witte stadje Thorn. Aan het begin van de bebouwde kom staat een Jacobuskapelletje dat gebouwd is door wijlen Ben Brader van de broederschap uit Roermond.

Zijn dochter was speciaal thuisgebleven om op de stempelkaarten van de pelgrims een stempel te plaatsen. En handelend in de geest van haar vader nodigde ze iedereen uit om in haar huis iets te komen drinken. Een gebaar dat bijzonder op prijs werd gesteld.

Daarna ging het verder door Thorn naar de Sint Michaëlskerk in het centrum van Thorn. De geschiedenis van deze Stiftskerk of abdijkerk hangt nauw samen met de ontwikkeling van Thorn. Het adellijk benedictinessenklooster groeide uit tot een Sticht waar de Abdis van het klooster ook

de wereldlijk heerser van was. Na de opheffing van dit Sticht werd de abdij gesloopt en werd deze kerk de parochiekerk van het stadje. In Thorn werd het Jacobspad Limburg verlaten en via een wandelpad bereikte het gezelschap na korte tijd Ittervoort waar deze etappe eindigde. Hier werd afscheid genomen en ging iedereen zijn eigen weg.

(met dank aan Dick Vos voor het beschikbaar stellen van enkele foto's)

